

Friediker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

(א)	
<p>"At the moment that Israel said 'We will do' before 'We will hear', sixty myriads of ministering angels came to each and every Jew and tied upon them two crowns: one corresponding to 'We will do' and one corresponding to 'We will hear'."</p>	<p>"בַּשָּׁעָה שֶׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, בָּאוּ נְשִׁימִים רְבּוּא מִלְּאַכְי הַשָּׁרֵת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְקִשְׂרוּ לָהֶם ב' כִּתְרִים, אֶחָד כִּנְגַד נַעֲשֶׂה וְאֶחָד כִּנְגַד נִשְׁמָע."</p>
<p>Now, from the beginning of the discourse it implies that the tying of the crowns was due to their placing "we will do" before "we will hear". But from the end of the discourse it seems that the reason they received two crowns was because of the two concepts themselves—"we will do" and "we will hear"—and not necessarily due to the order of precedence. For if it were just because of the precedence, there should only have been one crown.</p>	<p>וְהִנֵּה מִתְחַלֵּת הַמְּאָמֵר מִשְׁמַע דְּקוֹשִׁירַת הַכִּתְרִים הַיְתֵה בְּשִׁבִיל הַקְּדָמַת נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, וּמִסִּיּוֹם הַמְּאָמֵר מִשְׁמַע דְּמָה שֶׁקִּשְׂרוּ לָהֶם ב' כִּתְרִים הוּא כִּנְגַד ב' הַעֲנִינִים דְּנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע עֲצָמָם וְלֹא דוֹקָא בְּשִׁבִיל הַהִקְדָּמָה שֶׁהִקְדִּימוּ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, דְּאֵלוּ בְּשִׁבִיל הַהִקְדָּמָה הִיָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת רַק כִּתֵּר אֶחָד</p>
<p>We find a similar concept to the precedence of "we will do" before "we will hear" in the Mishnah (Berachos, ch. 2): "Why does the paragraph of Shema precede that of 'Vehaya im shamoa'? In order that one accept upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven first, and afterwards accept upon himself the yoke of the commandments."</p>	<p>וְהִנֵּה דְגָמַת עֲנִין הַקְּדָמַת נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע מְצִינּוּ בַּמִּשְׁנָה (בְּרַכּוֹת פֶּרֶק ב') שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "לְמָה קֹדְמָה פְּרִשְׁתָּ שְׁמַע לַוְהִיָּה אִם שְׁמַע, כִּדִּי שִׁיקְבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שְׁמִים תְּחִלָּה וְאַחֲרַי כִּדִּי מִקְבֵּל עָלָיו עַל מִצְוֹת"</p>
<p>First, we must understand the concept of accepting the yoke of the Kingdom of Heaven in general—that in whatever He decrees, one says "I will do"—and afterwards the acceptance of the commandments, which are specific. This is the idea of "accept My Kingship, and afterward accept My decrees."</p>	<p>וְצָרִיךְ לִהְבִּין תְּחִלָּה עֲנִין קִבְּלַת עַל מַלְכוּת שְׁמִים כְּכֹל, כְּכֹל אֲשֶׁר יִגְזֹר אֱמֹר, וְאַחֲרַי כִּדִּי קִבְּלַת עַל מִצְוֹת שֶׁהוּא פְּרָטִי, שֶׁהוּא עֲנִין "קִבְּלוּ מַלְכוּתִי וְאַחֲרַי כִּדִּי קִבְּלוּ גְזֵרוֹתַי"</p>
<p>For example, when one appoints a king, one must first accept his kingship. This is the concept of coronation—placing a crown upon his head. Afterwards one accepts all his decrees, whatever he may command.</p>	<p>וּכְמוֹ עַל דְּרָף מִשְׁל כְּשֶׁמְמַלְיָכִים אֵת הַמֶּלֶךְ, הִנֵּה תְּחִלָּה צָרִיכִים לְקַבֵּל עַל מַלְכוּתוֹ, שְׂוָהוּ עֲנִין הַהִתְקַדְּרָה, מָה שֶׁמְכַתִּירִים אוֹתוֹ בְּכִתְר מַלְכוּת, וְאַחֲרַי כִּדִּי מִקְבָּלִים גְּזֵרוֹתָיו כְּכֹל אֲשֶׁר יִגְזֹר אֱמֹר</p>
<p>As the saying goes: "If the king says to uproot a mountain..."—this comes by force of the prior acceptance of authority.</p>	<p>וּכְמֵאמֹר: "אֲמַר מִלְּפָא עָקֵר טוֹרָא", שֶׁהוּא בְּכַח הַקִּבְּלַת עַל</p>

Friediker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>And in this same manner is it understood in spiritual terms: First there must be the acceptance of G-d's Kingship, and only then the acceptance of His commandments.</p>	<p>וּבְרָגְמָא כְּזֹאת יוֹכֵן גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת, דְּתַחֲלֶה צָרִיף לְהִיּוֹת קִבְּלַת עַל מַלְכוּתוֹ: תִּתְבָּרַךְ, וְאַחַר כֵּךְ קִבְּלַת עַל מִצְוֹת.</p>
<p>And this is why the Baal Halachos Gedolos (the author of Halachos Gedolos) in his enumeration of mitzvos does not count the commandment of "I am Hashem your G-d" among the specific commandments. Because the mitzvah of "Anochi" is the general acceptance of His Kingship, it is therefore not considered a specific commandment but rather a general mitzvah that encompasses them all.</p>	<p>וְזֶהוּ שֶׁהִבְהִיג (בְּעַל הַלְכוֹת גְּדוֹלוֹת) בְּמִנְיַן הַמִּצְוֹת שָׁלוּ הִנֵּה מִצְוֹת "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ" כּוֹי אֵינּוּ מוֹנֶה בְּחֻשְׁבוֹן מִצְוֹת פְּרֻטִיּוֹת.</p>
<p>It is the source of strength and might for the fulfillment of the specific commandments. And the same applies to the precedence of "we will do" before "we will hear".</p>	<p>דְּלִהּוֹת דְּמִצְוֹת "אֲנֹכִי" הִיא מִצְוֹת קִבְּלַת עַל מַלְכוּתוֹ: תִּתְבָּרַךְ, הֲרִי אֵינֶה בְּכֻלָּל הַמִּצְוֹת פְּרֻטִיּוֹת, כִּי אִם הִיא מִצְוָה פְּלִיט הַכּוֹלֵלֶת אֶת כָּלֶם, וְהִיא הַנוֹתְנֶת כַּח וְעַז עַל קִיּוּם הַמִּצְוֹת פְּרֻטִיּוֹת. וְכֵמוֹ כֵּן הוּא בְּהַקְדַּמַּת בְּעֲשֵׂה לְנִשְׁמָע.</p>
<p>"We will hear" refers to the specifics of the commandments, for the meaning of "we will hear" is like in the verse "Hear, O Israel"—that is, understanding and comprehension through gathering and assembling one's faculties.</p>	<p>דְּ"נִשְׁמָע" הוּא בְּפְרֻטֵי הַמִּצְוֹת, דְּפְרוּשׁ "נִשְׁמָע" הוּא עַל דְּרָף "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל", שֶׁהוּא הַשְׁנָה וְהַכְּנָה עַל יָדֵי אֲסִיפַת וְקַבּוּץ הַפְּחוֹת.</p>
<p>And similarly, the intent of "we will hear" is that one incline his heart and soul to listen and pay attention to what and how the Divine will is expressed in the specifics of the decrees.</p>	<p>וְכֵמוֹ כֵּן הַכּוֹנֶה בְּעִנְיַן "נִשְׁמָע", שֶׁיִּטֶּה לְבוֹ וְנַפְשׁוֹ לְשִׁמְעַ וְלִהְקָשִׁיב אֵיף וּמָה הוּא הַרְצוֹן עֲלִיוֹן בְּפְרֻטֵי הַגְּזֵרוֹת.</p>
<p>For every mitzvah is a specific expression of the Supernal Will, which comes in a precise measure and form, such that if it is fulfilled according to that will, then the Supernal Will radiates through that mitzvah.</p>	<p>דְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה הֲרִי הִיא פְּרֻט מְרֻצוֹן הָעֲלִיוֹן בְּרוּף הוּא שְׂבָא בְּמִדָּה וְשַׁעוֹר בְּאִפְּן כֵּף דְּוָקָא, שְׂבָאִם נִעְשָׂה כְּפִי הַרְצוֹן שֶׁהוּא בְּמִצְוָה זֶה אֵז הֲרִי מְאִיר רְצוֹן הָעֲלִיוֹן, בְּמִצְוָה הִיא.</p>
<p>But if not, then it is not a vessel at all to draw and reveal Divine light.</p>	<p>וּבְאִם לֹאוֹ הֲרִי אֵינֶה כְּלִי כָּלִל לְהַמְשִׁכָּה וְגִילּוּי אוֹר.</p>

Frierdiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>For example, in the mitzvah of tefillin, which draws down and reveals Supernal Intellect—this only occurs if they are made precisely in accordance with the Supernal Will: square-shaped, with four separate compartments in the head tefillin, one compartment in the arm tefillin, and the four parshiyos written with kosher ink on kosher parchment processed for this purpose by a Jew.</p>	<p>וּכְמוֹ עַל דְּרָף מְשַׁל בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין, שֶׁבָּהֶם הַמְשַׁכֵּת וְגִילוי בְּחִינַת מַחִין הָעֲלִיּוֹנִים, הָרִי הֵם בָּאִים בְּמִדָּה וְשֶׁעוֹר מִגְבֵּל, וְדוֹקָא כְּשֶׁהַתְּפִלִּין נַעֲשִׂים בְּדִיּוּק כְּפִי רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא, שִׁיְהִי מְרַבְּעִים, וְד' בָּתִּים בַּתְּפִלָּה שֶׁל רֹאשׁ וּבֵית אֶחָד בַּתְּפִלָּה שֶׁל יָד, וּכְתוּבוֹת הַד' פְּרָשְׁיּוֹת בְּדִיּוֹ כְּשֶׁר עַל קֶלֶף כְּשֶׁר הַמְעַבֵּד לְשִׁמּוֹן עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל.</p>
<p>Then the mitzvah is complete and through it light and revelation is drawn into the Supernal Worlds. Likewise, the person who wears the tefillin and recites the blessing upon them properly draws upon himself the encompassing light of the Supernal and even an inner revelation in his soul.</p>	<p>אֲזֵ הָרִי מִצְוָה בְּהוֹן וְעַל יְדוֹן נִמְשָׁךְ הָאוֹר וְהַגִּילוי לְמַעְלָה בְּאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וּכְמוֹ כֵּן בְּאֶדָם שְׁלוֹבֵשׁ הַתְּפִלִּין וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן כְּדִיּוֹ נִמְשָׁךְ עֲלָיו בְּבְחִינַת מְקִיף הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן וְגַם בְּגִילוי בְּנַפְשׁוֹ.</p>
<p>All this only happens when it is done in exact accordance with the Supernal Will—otherwise, nothing is drawn down or illuminated at all.</p>	<p>דְּכֵל זֶה הוּא דוֹקָא כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה כְּפִי הָרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וּבָאֵם לֹאֵו אֵינוֹ נִמְשָׁךְ וְאֵינוֹ מְאִיר כֻּלָּל.</p>
<p>And this applies to all the mitzvos, for all the commandments are compared to tefillin. Just as this applies to the mitzvah of tefillin, so too does it apply to all the other mitzvos.</p>	<p>וּכְמוֹ כֵּן הוּא בִּשְׂאֵר הַמִּצְוֹת, דְּהָרִי הַקָּשׁוּ כָּל הַמִּצְוֹת לְתְּפִלִּין, דְּכְמוֹ שֶׁהוּא בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין כְּמוֹ כֵּן הוּא גַם בִּשְׂאֵרֵי הַמִּצְוֹת.</p>
<p>And that is why mitzvos in general are referred to as "limbs of the King", for just as in the limbs of a person the vitality of the soul is enclosed and expressed, so too each limb has its own specific energy and life-force: the power of sight in the eye, the power of hearing in the ear...</p>	<p>וְזֵהוּ מַה שֶׁהַמִּצְוֹת בְּכֻלָּל נִקְרָאִים "אֲבָרִים דְּמֶלֶכָא", וּכְמוֹ עַל דְּרָף מְשַׁל אֲבָרֵי הָאָדָם הָרִי בָּהֶם מְתַלַּבֵּשׁ וּמְתַפְּשֵׁט חַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַחְיּוֹתָם, דְּבְכָל אֲבָרָה וְאֲבָרָה מְתַלַּבֵּשׁ בּוֹ כַח וְחַיּוֹת פְּרָטִי לְהַחְיּוֹתוֹ, כַּח הָרְאָיָה בְּעֵינַי... וְכַח הַשְּׁמִיעָה בְּאָזְנוֹ.</p>
<p>It is known that the drawing down of the light and vitality of the soul depends on the configuration and composition of the limbs. Therefore, if there is some defect in any limb, G-d forbid, then the vitality does not extend into that limb.</p>	<p>דְּיָדוּעַ דְּהַמְשַׁכֵּת אוֹר וְחַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ תְּלוּיָהּ לְפִי אִפֵּן מְזִיגַת וְהַרְבַּת הָאֲבָרִים, דְּלִכֵּן אִם יִהְיֶה אֵיזָה קְלָקוּל בְּאֵיזָה אֲבָרָה רְחֻמְנָא לְצִלוֹ, אֲזֵ הָרִי אֵינוֹ נִמְשָׁךְ חַיּוֹת בְּהָאֲבָרָה, הֵהוּא.</p>
<p>And in the same manner this is understood regarding mitzvos, which are like the "limbs of the King"—they receive and draw down the Divine light and spiritual vitality.</p>	<p>וּבְרִגְמָא כְּזֹאת יוֹכֵן גַּם בְּעֵינֵי הַמִּצְוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲבָרִים דְּמֶלֶכָא שֶׁהֵם הַמְקַבְּלִים וּמְמַשְׁכִּים אֶת הָאוֹר וְהַחַיּוֹת הָרוּחָנִי.</p>
<p>However, this is only when it is done precisely according to the intent and the will of the Blessed Supreme.</p>	<p>אֲמָנָם כֵּל זֶה הוּא כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה בְּדִיּוּק כְּפִי הַכּוֹנֵה וְרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא.</p>
<p>And this is the idea of “we will hear”—meaning attentiveness and setting one's heart to every mitzvah in its particular detail, to fulfill</p>	<p>וְזֵהוּ עֲנָנוּ "נִשְׁמַע", שֶׁהוּא הַשְּׁמִיעָה וְשִׁימַת הַלֵּב בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה בְּפְרָטִיּוֹת לַעֲשׂוֹתָהּ בְּהַדּוּר כְּפִי רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא.</p>

Frierdiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>it in a meticulous and enhanced manner, as per the will of the Blessed Supreme.</p>	
<p>For mitzvos by their very nature are vessels for drawing and revealing G-dliness. As it is written, "Your commandment is exceedingly broad"—meaning they are broad vessels to receive greatly from the Supreme, which is the revelation of the Divine light.</p>	<p>דמצוות מצד עצמן הן פלים להמשכת וגילוי אלקות, וכמו שכתוב "רחבה מצותך מאד", שהן פלים רחבים לקבל מאד העליון ושהוא בחינת גילוי אור האלקי.</p>
<p>Summary: The precedence of "We will do" before "We will hear" is like the model of first accepting the yoke of Heaven and then the yoke of commandments. "We will hear" means placing the heart into the precision of the mitzvahs.</p>	<p>קצור הקדמת נעשה לנשמע. יביא דגמא מקבלת על מלכות שמים תחלה ואחר כך על מצוות. "נשמע" הינו שימת לב למצוות בדייק.</p>
<p>(ב)</p>	
<p>However, in order that there be "we will hear"—that is, attentive focus to every individual mitzvah in all its detail—this is only possible through the <i>precedence</i> of "we will do" before "we will hear."</p>	<p>אמנם בכדי שיהיה "נשמע", שהוא שימת הלב בכל מצוה ומצוה בפרטיות, הוא דוקא על ידי הקדמת "נעשה" ל"נשמע".</p>
<p>For "we will do" is the aspect of <i>kabalas ol</i> (accepting the yoke), in which one accepts upon himself the yoke of His Kingship, blessed be He, to do whatever He will decree—without investigating the reasons at all.</p>	<p>ד"נעשה" הוא בחינת קבלת על, שמקבל על עצמו על מלכותו ותברך לעשות ככל אשר יגזר אמר מבלי להתחקות אחרי הטעמים כלל וכלל.</p>
<p>And after this <i>kabalas ol</i> of "we will do," the fulfillment of "we will hear" is on a completely different level.</p>	<p>ולאחר הקבלת על ד"נעשה", הרי עצות ה"נשמע" היא באופן אחר לגמרי.</p>
<p>In truth, as understood from the concept, <i>kabalas ol</i> itself has two levels. "We will do" is the acceptance to fulfill and perform in accordance with whatever the will may be in any given detail.</p>	<p>אשר באמת, כפי המובן מהענין, הוא דבקבלת על יש ב' מדרגות: שהוא ענין "נעשה", שהוא בחינת קבלת על לעשות ולקיים כפי שיהיה הרצון בכל פרט שיהיה.</p>
<p>That is the meaning of "we will do and we will hear": everything that he will hear, he will fulfill.</p>	<p>שהוא ענין "נעשה ונשמע", דכל מה שישמע הרי יעשה.</p>
<p>However, there is yet a deeper mode of <i>kabalas ol</i>, which is more inward—namely, the <i>precedence</i> of "we will do" before "we will hear."</p>	<p>אמנם יש עוד אפן בקבלת על והוא פנימי יותר, והוא "הקדמת "נעשה" ל"נשמע".</p>
<p>Even before he knows what the commands or decrees will be, due to the greatness of his submission he surrenders himself to fulfill whatever the command will be later.</p>	<p>דעוד קדם שיודע מה יהיו עניני הגזרה והצווים, מכל מקום, לגדל הקבלת על מוסר עצמו לקיים כפי מה שיהיה הצווי אחר כך.</p>

Friediker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>This is a loftier level. For although the kabalas ol of “we will do” is already an appropriate level, it still relates to the details of will—to hear and fulfill every command.</p>	<p>שזו היא מדרגה נעלית, דהגם שהקבלת על שבבחינת "נעשה" היא גם פן מדרגה נכונה, ומכל מקום הרי הקבלת על היא רק אל פירטי הרצונות לשמע כל רצון ולקיימו</p>
<p>But the kabalas ol in the <i>precedence</i> of “we will do” before “we will hear” is acceptance and nullification to the Master of the will—it is a more inward form of bitul (nullification).</p>	<p>מה שאין פן הקבלת על דהקדמת "נעשה" ל"נשמע", שהוא הקבלת על והבטול לבעל הרצון, שהוא בטול פנימי יותר</p>
<p>Therefore, after the <i>precedence</i> of “we will do” before “we will hear,” the level of “we will hear” itself becomes much more wondrous.</p>	<p>ולזאת, לאחר הקדמת "נעשה" ל"נשמע", אז מדרגת "נשמע" גופא היא בהפלאה יותר</p>
<p>As we see tangibly in human nature: the fulfillment of an act that is accepted upon oneself as a general will is incomparable to the quality of action when it is done out of commitment to the <i>person</i> who willed it.</p>	<p>וכמו שאנו רואים בחוש בטבע בני אדם, שאינו דומה כלל קיום המעשה שהוא בקבלת על אל הרצון או לבעל הרצון</p>
<p>For when one acts out of kabalas ol to the <i>Master of the Will</i>, the deed is carried out with much greater precision.</p>	<p>דכשהוא בקבלת על לבעל הרצון, אז הרי הפעל בא בדיוק יותר</p>
<p>And this serves as an example in mitzvah observance itself: there is no comparison between fulfilling the mitzvah and beautifying it when one is acting out of commitment to the will, versus when one is acting out of commitment to the <i>One who willed</i>.</p>	<p>ובדגמא פזאת יובן גם בקיום המצות, שאינו דומה כלל קיום המצוה והדורה כמו שהיא בקבלת על לרצון, לכמו שהוא בקבלת על לבעל הרצון</p>
<p>This distinction can be tangibly understood in the performance of the mitzvos themselves.</p>	<p>ויובן דבר זה במוחש בענין קיום המצות גופא</p>
<p>For in the mitzvos there are two categories: <i>chukim</i> (statutes) and <i>mishpatim</i> (ordinances). <i>Chukim</i> are decrees whose reasons are concealed, not known or revealed to us.</p>	<p>דבמצות יש ב' דרגות: חקים ומשפטים. דחקים הם גזרות מפני טעמים כמוסים שבלתי דועים וגלויים לנו</p>
<p>For example: <i>shaatnez</i> (mixture of wool and linen), and the laws of purity and impurity, for which we have no revealed rationale.</p>	<p>וכמו שעטבז, טמאה וטהרה, שאין לנו טעמים גלויים עליהם</p>
<p>What is revealed to us is only the revelation of the Supernal Will: that this thing is forbidden, and this is permitted; this defiles, and this purifies the impure.</p>	<p>ומה שנגלה לנו, הוא רק גילוי הרצון העליון ברוך הוא: שדבר זה אסור ודבר זה מותר, דבר זה מטמא ודבר זה מטהר את הטמא</p>
<p>But we have no revealed reason for these.</p>	<p>אבל טעם גלוי אין לנו על זה</p>
<p>And it is solely a decree of Scripture, as in the saying: "The dead does not defile, and the mikveh does not purify—rather, a decree I</p>	<p>והוא רק גזרת הכתוב, וכמאמרי "אין המת מטמא ואין המקנה מטהר, אלא גזרה גזרתי, חקה חקקתי, ואי אתה יכול (מפני הקבלת על) לעבר על גזרותי</p>

Friediker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>have decreed, a statute I have inscribed, and you are not able (due to kabalas ol) to transgress My decrees."</p>	
<p>There is, however, another level in the performance of mitzvos—namely, the category of mishpatim (rational laws), such as those between man and his fellow: charity, assistance, theft, robbery, murder, and the like.</p>	<p>וישנה עוד מדרגה בקיום המצוות שהם משפטים, וכמו בענינים שביני אדם לחברו, צדקה ותימיה, גזלה וגנבה, ורציחה והדומה</p>
<p>Even mitzvos that are obligations of the heart (duties of inner character) are included in mishpatim, as is explained in the works of mussar.</p>	<p>ואפלו מצוות דחובות הלכות הם גם כן בכלל משפטים, וכמבאר ענינם בספרי המוסר</p>
<p>In the performance of mitzvos, there will be a great difference between one who fulfills them out of kabalas ol in nullification to the Master of the Will in general, versus one who fulfills them only out of submission to the will itself.</p>	<p>שבקיום המצוות יהיה הבדל גדול בין המקימן מפני סבת הקבלת על כבטול לבעל הרצון בכלל, או רק מפני קבלת על כבטול לרצון</p>
<p>For even though the reason for the fulfillment is that this is the Supernal Will, nevertheless there will be a difference between fulfilling mishpatim and chukim.</p>	<p>דאז, הגם שסבת קיומן הוא גם כן מפני שפך הוא רצון העליון ברוח הוא, מכל מקום, הרי יהיה בו הבדל בין קיום המשפטים לקיום החקים</p>
<p>When fulfilling mishpatim, he will feel more pleasure than when fulfilling chukim.</p>	<p>דבקיום המשפטים הרי ירגיש ענג יותר מבקיום החקים</p>
<p>But one who fulfills mitzvos because of general kabalas ol (which is the concept of the <i>precedence</i> of “we will do” before “we will hear”), will also feel wondrous pleasure even in the chukim.</p>	<p>מה שאין כן במי שמקיים את המצוות מפני סבת הקבלת ("על הפללי (שהוא ענין הקדמת "נעשה" ל"נשמע</p>
<p>And even more so, in the mishpatim his pleasure will be immensely wondrous.</p>	<p>אז הרי גם בקיום החקים ירגיש ענג נפלא, וכמו כן בקיום המשפטים הרי הענג הוא נפלא יותר</p>
<p>Like the analogy of a servant who experiences delight when fulfilling the command and order of his master: he derives double pleasure—first from the act itself, for it is human nature to take pleasure in the work of one's own hands.</p>	<p>וכמו על דרך משל, תענוג העבד כשממלא צווי אדונו ופקדו, שיש לו ענג מעבודתו, ותענוגו כפול: בתחלה, התענוג מעצם הפעל, דבטבע האדם שמתענג מפעל ידו, דוקא</p>
<p>That is why we see that a person values more a possession that he made himself, even if it is simple, than a valuable item made by another—because it is natural that a person delights in the work of his hands.</p>	<p>דלכן אנו רואים: דיותר יהיה יקר חפץ שלו שהוא עשהו ועלה לו ביגיעה, הגם שהוא חפץ פשוט, מחפץ של זולתו שהוא יקר באמת, דלכד היגיעה שלו יש שם יופי וכו', דלהיות פך הוא הטבע: שפך אדם מתענג בפעל ידיו</p>

Frierdiker Rebbe

Shavous

מאמרים מליקוטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>This is the servant's pleasure. And even more: he is uplifted with wondrous joy when he fulfills his master's will and causes his master to experience delight through his service.</p>	<p>ולזאת, הוא גם תענוג העבד בזה. ועוד זאת: יותר ותענוג בתענוג נפלא מזה, שמלא את רצון האדון וגרם, על ידי עבודתו זו תענוג לאדון</p>
<p>Especially if he has some understanding of the essence of his master—if the master is exalted, then his own pleasure is immensely magnified.</p>	<p>ובפרט כשיש לו איזה השגה במהות האדון שלו שהוא מכלא—הרי יתגדל התענוג שלו במאד</p>
<p>And this serves as an analogy for kabalas ol Malchus Shamayim: fulfilling mitzvos due to acceptance of the King's yoke is far more wondrous and elevated than doing so merely because of submission to the will.</p>	<p>ובדגמא כזאת יוכן גם בענין קבלת על מלכות שמים: שקיום המצוות הבא מסבת הקבלת על מלכות, הוא בהפלקה והפלקה יותר מקמו קיום המצוות שהוא מקבלת על שעל פי הטעם</p>
<p>Especially when he understands and recognizes the truth of the infinite exaltedness of the Master, and that fulfilling His command brings Him pleasure and satisfaction.</p>	<p>ובפרט כשיבין ויכיר את האמת בגדל הפלקת רוממות האדון, ואשר בקיומו את פקדו יגרם לו ענוג ונחת רוח,</p>
<p>As it says: "It is a nachas ruach before Me that I said and My will was fulfilled."</p>	<p>, "וכמאמר: "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני</p>
<p>Then the servant experiences indescribable, wondrous pleasure. This is the advantage of the concept of "we will do" before "we will hear"—it is the highest form of kabalas ol.</p>	<p>שאז הרי התענוג ענוג נפלא עד למאד, וזוהי מעלת ענין הקדמת "נעשה" ל"נשמע", שהוא בחינת ומדרגת קבלת על היותר בעלית</p>
<p>Summary: The precedence of "We will do" affects even the quality of "We will hear." The discourse explains two levels of kabalas ol—submission to the will, and submission to the One who wills. The latter brings a far greater delight in performing mitzvos, both chukim and mishpatim.</p>	<p>קצור הקדמת "נעשה" פועל גם על "נשמע". יבאר ב' מדרגות בקבלת על: אל הרצון, או לבעל הרצון, שהיא בעלית יותר; ואז קיום המצוות בתענוג נפלא, בחקים ובמשפטים</p>
<p>(ג)</p>	
<p>Now, we find another analogy to this concept in the matter of terumah (offering). For it is written (Shemos 25:1): "And they shall take for Me a terumah, from every man whose heart motivates him you shall take My terumah."</p>	<p>והנה מציינו עוד דגמא לענין זה בענין התרומה. דהנה כתיב (שמות כ"ה, א): "ויקחו לי תרומה, מאת כל איש", "אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי</p>
<p>The term terumah has two meanings. The first is from the root meaning elevation or raising up, as in the verse (Bereishis 14:22), "I have lifted my hand to Hashem," or (Tehillim 57:6), "Be exalted above the heavens, O G-d."</p>	<p>שבפרוש תרומה יש ב' פרושים: הא', מלשון הגבהה ותרומה, וכמו שכתוב (בראשית י"ד, כ"ב): "הרמתי ידי אל ה'" וכו', או (תהלים נ"ז, ו): "רומה על שמים אלקים" וגו'</p>

Frieddiker Rebbe

Shavous

מאמרים מליקוטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>This is the meaning of “and they shall take for Me a terumah”—to raise Me up, an act of elevation and uplifting from below to above.</p>	<p>דָּזָהוּ פְּרוּשׁ "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" – אַרְוֵמוּתָאֵי, הַגְּבֵהָ וְהַעֲלָאָה מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה</p>
<p>Like one who lifts up his hands—this is a lifting upward from their place. As it is written (Vayikra 9:22): “And Aharon lifted his hands to the people and blessed them,” which the Targum renders: “And Aharon raised his hands over the people and blessed them.”</p>	<p>וּכְמוֹ הַמְּרִים אֶת יָדָיו, שֶׁהוּא הַגְּבֵהָ לְמַעְלָה מִמְּקוֹמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁפְּתוּב (וַיִּקְרָא ט, כ"ב): "וַיִּשָּׂא אֶהָרֶן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם", וְתַרְגָּם: "וַאֲרִים אֶהָרֶן יַת יְדוּהֵי עַל עַמָּא", "וַיְבָרְכֵנוּ"</p>
<p>And in the Gemara Sotah (38a), it derives this from the verse regarding Birchas Kohanim, where the lifting of the hands is required—it is an elevation of the hands.</p>	<p>וּבְגִמְרָא סוֹטָה (דָּף ל"ח ע"א) יְלִיף לָהּ מִהֵהוּא דְבִרְכַת כֹּהֲנִים, הֵרִי בְנִשְׂיַאת פְּפִים, שֶׁהוּא הַגְּבֵהָת הַיְדָים</p>
<p>And in the same way, we understand that the meaning of terumah is elevation and lifting, for every elevation is from below to above.</p>	<p>וּבְרִגְמָא כְּזֹאת יוֹכֵן בְּפְרוּשׁ תְּרוּמָה, שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן הַגְּבֵהָ וְהִרְמָה, דְּכָל הִרְמָה הִיא מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה</p>
<p>The second interpretation of terumah is from the root separation, as the Targum renders on the verse “and they shall take for Me a terumah” – “and they shall separate before Me a separation,” and so Rashi explains: terumah means separation.</p>	<p>וְהַפְּרוּשׁ הֵב' בְּתְרוּמָה הוּא מְלִשׁוֹן הַפְּרָשָׁה, וּכְמוֹ שֶׁתַּרְגָּם עַל "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" – "וַיִּפְרְשׁוּן קִדְמֵי אַפְרָשׁוּתָא", וְכֵן פִּרְשׁ רַש"י ז"ל: תְּרוּמָה – הַפְּרָשָׁה</p>
<p>And it is known that every separation comes from above downward, like when a portion is separated and divided off from the essence.</p>	<p>וַיְדוּעַ דְּכָל הַפְּרָשָׁה הִיא מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, וּכְמוֹ הַפְּרָשָׁה וְהַתְּחַלְקוֹת חֶלֶק מִן הָעֵצִים</p>
<p>And to understand their meaning spiritually in the soul's Divine service:</p>	<p>וְלִהְיֵין עֲנֻנָם בְּרוּחָנִיּוֹת בְּעִבּוּדָה בְּנַפְשׁ הָאָדָם</p>
<p>Behold, in the Zohar it explains the matter of Terumah, that Terumah means two from a hundred, and it applies to the matter of Krias Shema, which is the matter of Terumah, and in this it is two from a hundred.</p>	<p>הִנֵּה בִּזְהָרֵי פִּרְשׁ עֲנֵין הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרוּמָה הֵרִי תְּרֵי מִמְּאָה, וְקָאֵי עַל עֲנֵין הַקְּרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא עֲנֵין הַתְּרוּמָה וּבְזֵה הֵרִי תְּרֵי מִמְּאָה</p>
<p>For the essence of the matter of Krias Shema are the first two verses of Krias Shema and “Baruch Sheim.” In the verse “Shema” there are 25 letters, and in “Baruch Sheim” there are 24 letters — behold, that is 49.</p>	<p>דְּעִקָר עֲנֵין הַקְּרִיאַת שְׁמַע הֵם ב' פְּסוּקִים רִאשׁוֹנִים דְּקְרִיאַת שְׁמַע וּבְרוּךְ שֵׁם, וּבְכִסּוּק שְׁמַע יֵשׁ כ"ה אֲתוּנוּ, וּבְבְרוּךְ שֵׁם כ"ד אֲתוּנוּ, הֵרִי מ"ט</p>
<p>And it is known that the intention of Krias Shema is to unify Him — that is the matter of mesirus nefesh (self-sacrifice), to give over one's soul in “Echad,” which is the level of nun, which is the terumah — one from fifty.</p>	<p>וַיְדוּעַ דְּכֹונַת הַקְּרִיאַת שְׁמַע הוּא לְיַחְדוּ, שֶׁהוּא עֲנֵין הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּאֶחָד, שֶׁהוּא מְדְרַגַת הַנּוּן, שֶׁהִיא הַתְּרוּמָה אֶחָד מִחֲמִשִּׁים</p>

Frieddiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>And this unification must be twice each day — unification of night in the day, in the Krias Shema of Shacharis, and unification of day in the night, in the Krias Shema of Arvis — behold, two times the matter of mesirus nefesh.</p>	<p>ויחוד זה צריך להיות פעמים בכל יום, יחוד לילה ביום בקריאת שמע של שחרית, ויחוד יום בלילה בקריאת שמע של ערבית, הרי ב' פעמים ענין המסירות נפש,</p>
<p>And this is the meaning of “terumah” — two from a hundred.</p>	<p>וזהו דתרומה תרי ממאה</p>
<p>However, in this terumah itself, there are two levels: the first — terumah which is lifting and elevating from below to above; and the second — terumah which is separation, which is drawing down and revelation from above to below.</p>	<p>אמנם בתרומה זו גופא יש ב' מדרגות, הא' תרומה שהיא הרמה והעלאה מלמטה למעלה, והב' תרומה שהיא בחינת הפרשה, והיא ההמשכה והגלוי מלמעלה למטה</p>
<p>And this is “and you shall take for Me a terumah” — for Me, for My Name — which is a perfect and pure service in Yichuda Ila'ah of Krias Shema, which is an extremely lofty level.</p>	<p>ונהו "ויקחו לי תרומה", לי לשמי, שהיא עבודה תמה וברה בחיודא עלאה דקריאת שמע, שהיא מדרגה נעלית עד מאד</p>
<p>However, it still needs to be understood, for behold, we find three measures in those who give terumah: a good eye — one from forty; an average eye — one from fifty; and a bad eye — one from sixty.</p>	<p>אמנם עדין צריך להבין, דהנה מצינו ג' מדות בתורמי תרומה, עין יפה אחד מארבעים, ועין בינונית אחד מחמשים, ועין רעה אחד מששים</p>
<p>So one who gives one from fifty is an average eye. And according to what was explained here — that terumah is the unification of Krias Shema, and this is two from a hundred, to give over one's soul in “Echad” twice a day — in the Divine service within the soul of man, this is an extremely high level, since mesirus nefesh is the highest level.</p>	<p>הרי דהתורם אחד מנ"ו הני עין בינונית, ולפי המבאר כאן דתרומה היא היחוד דקריאת שמע, וזהו תרי ממאה למסר נפשו באחד פעמים בכל יום, אשר בעבודה בנפש האדם הרי זו מדרגה נעלית עד מאד, דהרי מסירות נפש הוא מדרגה היותר עליונה</p>
<p>So how can we say that it is merely the level of an average eye? And where do we find a level higher than the level of giving one's soul in “Echad,” of which it is said to be the level of one from forty — for that is a good and beautiful eye in the lifting of terumah?</p>	<p>ואיך נאמר שהיא רק בחינת עין בינונית, ומה מצינו מדרגה שגבה יותר מבחינת למסר נפשו באחד, שעליה נאמר שהיא בחינת אחד מארבעים — דהרי עין טובה ויפה בהרמת התרומה</p>
<p>Summary: In terumah, there are two interpretations — elevation, which is from below to above, and separation, which is from above to below. It will now explain the meaning of “two from a hundred” as the unification in Krias Shema, i.e., mesirus nefesh.</p>	<p>קצור. בתרומה ב' פרושים. הרמה שזהו מלמטה למעלה, הפרשה שזהו מלמעלה למטה. ויבאר ענינה תרי ממאה שהוא היחוד דקריאת שמע, מסירות נפש</p>

Frieddiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

(ד)	
<p>But truly, the Zohar explains another interpretation: that Terumah is the level and degree of Torah, and this is “Terumah” = “Torah Mem,” that is, Torah given over forty days, as it is written (Shemos 34:28), “And he was there with Hashem forty days...” (and so also explains the Baal HaTurim in that place).</p>	<p>אף באמת פֿרש בזהר עוד פֿרוש, שְׁהַתְרוּמָה הִיא בְּחִינַת וּמְדַרְגַת הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ תְרוּמָה – תּוֹרָה מ', וְהִנּוּ מֵה שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה לְמִי יוֹם, וְכֵמוּ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ל"ד, כ"ח) "וַיְהִי שָׁם עִם ה' אַרְבָּעִים יוֹם" וְגו' (וְכֵן פֿרשׁ בְּבַעַל הַטּוֹרוֹרִים בְּמִקּוּמוֹ),</p>
<p>And this is why the Mishnayos begin with a mem and end with a mem: the beginning is “Me'eimasai korin...” and the ending is “Hashem did not find a vessel that holds blessing for Israel except peace,” as it is written (Tehillim 29:11) “Hashem will give strength to His people, Hashem will bless His people with peace.” And this is Terumah = “Torah Mem.”</p>	<p>וְזֶהוּ שְׁמֵתַחִיל הַמְשָׁנִיּוֹת בְּמ"ם וּמְסִיִּם בְּמ"ם, שְׁהַהֲתַחֲלָה הִיא "מֵאִימַתִּי קוֹרִינ" וְהַסִּיּוֹם "לֹא מִצָּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרֻכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים כ"ט, י"א) ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם", וְזֶהוּ תְרוּמָה – תּוֹרָה מ'</p>
<p>If so, according to this, we understand that the two interpretations of Terumah are: Torah and Tefillah. The first interpretation in the Zohar, that refers to Krias Shema, is the avodah of Tefillah, for Krias Shema is one of the main elements of prayer.</p>	<p>וְאִם כֵּן לְפִי זֶה יוֹבֵן שֶׁב' פְּרוּשִׁים שְׁבַתְרוּמָה הֵם תּוֹרָה וְתַפְלָה, דְּפִירוּשׁ הָא' שְׁבַזְהַר דְּקָאֵי עַל קְרִיאַת שְׁמַע הִיא הָעֲבוּדָה דְּתַפְלָה, שְׁהֵרִי הַקְּרִיאַת שְׁמַע הִיא מַעֲקָרֵי הַתַּפְלָה,</p>
<p>The second interpretation is the avodah in Torah — that is what “Terumah” = “Torah Mem” refers to.</p>	<p>וְהַפְּרוּשׁ הַב' הִיא הָעֲבוּדָה בְּתוֹרָה, שְׁעַל זֶה אָמַר תְּרוּמָה – תּוֹרָה מ'</p>
<p>And indeed, one may say that the two levels in Terumah correspond to the matter of Naaseh and Nishma, and to the precedence of Naaseh to Nishma, as explained earlier that Nishma is a weaker service, and the primary is the level of Naaseh — which is the acceptance of mitzvos.</p>	<p>וְהִנֵּה בְּאֵמַת יֵשׁ לוֹמַר דְּב' מְדַרְגוֹת שְׁבַתְרוּמָה הֵן בְּרַגְמַת עֵינֵן נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע וְהַקְּדָמַת נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע, דְּנִתְבָּאָר לְעֵיל דְּנִשְׁמַע הִיא עֲבוּדָה חֲלוּשָׁה, וְהַעֲקָר הִיא בְּחִינַת נַעֲשֶׂה שֶׁהוּא בְּחִינַת קְבִלַת עַל מִצְוֹת,</p>
<p>And what is more desirable, and the main intent, is the level of preceding Naaseh to Nishma — which is acceptance of the yoke of Heaven in general, for whatever He will decree — and not acceptance of the yoke in a detailed manner.</p>	<p>וְהַנְרָצָה יוֹתֵר וְעַקֵּר הַמְכּוּן הוּא בְּחִינַת הַקְּדָמַת נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע, שֶׁהוּא בְּחִינַת קְבִלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּכָלֵל עַל כָּל מֵה שְׁיִגְזֹר, וְאֵינּוּ בְּחִינַת קְבִלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, לְשַׁבְּדָרָה פְּרֻט,</p>
<p>And in such a case — there are three levels in those who give Terumah. For although one gives one out of sixty, which is an “evil eye,” nevertheless he has fulfilled the obligation and mitzvah of Terumah.</p>	<p>דְּבְרַגְמָא כְּזוֹ הוּא בְּג' מַדּוֹת שְׁבַתְרוּמֵי תְרוּמָה, דְּהַגַּם שְׁנוֹתֵן אֶחָד מִשְׁשִׁיִּים הֵרִי עֵינֵי רַעָה, מִכָּל מְקוּם הֵרִי יִצָּא, חֹבֵת וּמִצְוֹת תְּרוּמָה</p>

Frierdiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>But the more preferred is one from fifty — that is the “average eye,” which in avodah is the avodah of beinonim, which is the avodah of Tefillah — to give over one’s soul in “Echad,” in the nullification of Krias Shema, in Yichuda Ila’ah and Yichuda Tata’ah — in the first and second verses of Krias Shema, as explained above.</p>	<p>והמבקר יותר הוא אחד מתמשים דהני עין בינונית, שעבודת הרי גם כן עבודת הבינונים שהיא העבודה דתפלה, למסר נפשו ב"אחד" כבטול דקריאת שמע ביחודא עלאה ויחודא תמאה בפסוק ראשון ושני דקריאת שמע כנ"ל.</p>
<p>And although this is proper avodah, nevertheless it is still called “average avodah.”</p>	<p>והגם שהיא עבודה נכונה, מפל מקום עדין נקראת, עבודה בינונית.</p>
<p>But what is more desirable, and what is the main intention, is one out of forty — which is the concept of Terumah = Torah Mem, for this is the essential avodah of the Tzaddikim, whose avodah is in Torah, whose Torah is their craft, and it is the place and source of their vitality.</p>	<p>אף הנרצה יותר ומה שהוא עקר המכון הוא אחד מארבעים שהוא ענין תרומה תורה מ', לפי שנה עקר עבודת הצדיקים שעבודתם היא בתורה, מה שתורתם, אומנותם והוא מקום ומקור חייתם.</p>
<p>As Rabbi Akiva said: “And if in the place of our vitality — such and such,” that they were likened to fish of the sea who cannot separate from the water even for a moment. For fish in the sea, when separated from the water, immediately die.</p>	<p>וכמאמר רבי עקיבא "ומה במקום חיותנו כה" כו', שנמשלו לדגי הים שאינם יכולים לפרש מן המים אפילו, לרגע, דדגים שפנים כשפורשים מן הים מיד מתים.</p>
<p>So too are the Tzaddikim, for whom Torah is literally their life. For Torah is called “bread,” and just as physical bread sustains a person’s heart — so too, Torah is sustenance that gives life.</p>	<p>ברגמא כזאת הם הצדיקים שתורתם היא חיותם ממש, דזהו שהתורה נקראת לחם, וכמו לחם הגשמי אשר לבב אנוש יסעד, ברגמא כזו תרי התורה היא מזון, המחייה.</p>
<p>However, for us, Torah is like bread for the soul — whereas for the great Tzaddikim, Torah and avodas Hashem is their literal life-force.</p>	<p>אמנם אצלנו הרי התורה היא לחם אל הנשמה, מה שאין כן בצדיקים הגדולים הרי התורה ועבודת ה' היא, חיותם ממש.</p>
<p>Therefore, this level is exceedingly great and the most select — similar to the level of “Naaseh before Nishma.”</p>	<p>ולזאת גדלה מעלת מדרגה זו ביותר והיא המדרגה, היותר מבחרת, כמעלת הקדמת נעשה לנשמע.</p>
<p>For although the levels of Naaseh and Nishma are also proper forms of avodah, nevertheless, the highest virtue of all is “Naaseh before Nishma.”</p>	<p>דהגם דעבודות דנעשה ונשמע הן גם כן עבודות נכונות, אף המעלה יותר מפל היא הקדמת נעשה לנשמע.</p>
<p>And in such a case is Terumah — for although the avodah of Krias Shema, which is two out of one hundred, is also a complete and pure avodah — still, the preferred avodah is Terumah = Torah Mem, which is a more desirable service.</p>	<p>וברגמא כזאת הוא בתרומה, דהגם שהעבודה דקריאת שמע שהיא תרי ממאה היא גם כן עבודה תמה וברה, אף המבקר יותר היא העבודה דתרומה – תורה מ', שהיא עבודה נרצית יותר.</p>

Frieddiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>Summary: He brings another explanation — that Terumah is Torah Mem; and he interprets three levels in the givers of Terumah: Nishma, Naaseh = Krias Shema, and Naaseh before Nishma = Torah.</p>	<p>קצור. יביא עוד פרוש, דתרומה הינו תורה מ'. ויפרש ג' מדות בתורמים: נשמע, נעשה – קריאת שמע, הקדמת נעשה לנשמע – תורה.</p>
<p>And behold, in truth, one must say that the two levels in Terumah are one concept — only that the difference between them is this: that in the avodah of Krias Shema, the main aspect is elevation.</p>	<p>והנה באמת צריך לומר דהב' מדרגות שבתרומה הם ענין אחד, אלא שההפרש ביניהם הוא, דבעבודה דקריאת שמע הרי העקר היא בחינת העלאה.</p>
<p>And although every avodah and awakening from below (Isarusa D'letata) draws and arouses awakening from above (Isarusa D'le'eila) — this is true. However, the drawing and revelation of the awakening from above is in proportion to the awakening from below.</p>	<p>והגם דכל עבודה ואתערוותא דלתתא ממשיך ומעורר בחינת אתערוותא דלעילא – האמת הוא כן, אמנם המשכת וגלוי האתערוותא דלעילא הוא לפי ערך האתערוותא דלתתא.</p>
<p>Not so with the avodah of Torah — since its essence is drawing and revelation, therefore, through avodah in Torah, one arouses above an awakening from above that is from its own essential being, which is not dependent at all on the awakening from below.</p>	<p>מה שאין כן בעבודה דתורה, להיות שעקר ענינה הוא בבחינת המשכה וגילוי, לזאת על ידי עבודתו בתורה מעורר למעלה גם כן בחינת אתערוותא דלעילא מצד עצמה שאינה תלויה באתערוותא דלתתא כלל.</p>
<p>Meaning, the revelation of light that is drawn through the avodah of Torah is not at all proportional to the person's avodah.</p>	<p>פרוש – שהגילוי אור שנמשך על ידי עבודת התורה, אינו לפי ערך עבודתו כלל.</p>
<p>And therefore Torah is called by the name "Chesed," as it is written (Mishlei 31:26), "And the Torah of Chesed is on her tongue," because it is known that the revelation of Chesed is a drawing and revelation that is not at all commensurate with the awakening from below.</p>	<p>ולכן התורה נקראת בשם חסד, וכמו שכתוב (משלי ל"א, כ"ו) "ותורת חסד על לשונה", דידוע דגילוי החסד הוא בחינת המשכה וגילוי שאינו בערך כלל, לגבי האתערוותא דלתתא.</p>
<p>And this is what it says in the Zohar (Part I, 145a), "And the Torah of Chesed is on her tongue — this is Avraham, through whom the world was created and about whom is spoken constantly."</p>	<p>וזהו שאיתא בזהר חלק א' דף קמ"ה עמוד א', "ותורת חסד על לשונה – דא אברהם דביה ברא עלמא וביה", משמע תדיר.</p>
<p>For the creation of the worlds was also in a mode of Chesed, as is stated in Eitz Chaim (at the beginning): when it arose in His simple will to create the world in order to bestow good upon His creations — for the nature of good is to bestow good.</p>	<p>דבריא העולמות היתה גם כן בבחינת חסד, וכמו שאומר בעץ חיים (בתחלתו), כשעלה ברצונו הפשוט לברא את העולם בכדי להטיב לברואיו – שהוא מצד טבע הטוב להטיב.</p>

Frierdiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>And it is known that the Chesed of creation is the aspect of “for He desires Chesed,” and this is what it means “through him (Avraham) the world was created,” as it is written (Bereishis 2:4), “These are the generations of the heavens and the earth <i>b’hibaram</i>” — in Avraham, through whose merit the world was created.</p>	<p>וידוע דחג דבריאאת העולם הוא בחינת "פי חפץ חסד הוא", וזהו שאומר "דביה ברא עלמא", וכמו שכתוב (בראשית ב', ד') "אלה תולדות השמים והארץ בבראם", באברהם שבזכותו נברא</p>
<p>For the level of Avraham is the level of Chesed.</p>	<p>דלקהיות מדרגת אברהם הוא בחינת חסד.</p>
<p>And as it says in the Pardes, in the name of the <i>Sefer HaBahir</i>: “The Attribute of Chesed said before the Holy One, blessed be He: Since the days that Avram was on the earth, I have not needed to perform my service, for Avram stands and serves in my place.”</p>	<p>וכמו שאומר בפרדס בשם ספר הבהיר: "אמרה מדת חסד לפני הקדוש ברוך הוא, מימי היות אברהם בארץ לא הצרכתי לעשות מלאכתי, אלא אברהם עומד ומשמש במקומי"</p>
<p>He literally replaced the position of the Attribute of Chesed — for he was a chariot for the Supernal Chesed, and therefore even while he was below, clothed in a physical body, the revelation of Supernal Light shone in him.</p>	<p>שהחליף מקום מדת חסד ממש, שהיה מרכבה לבחינת חסד העליון, ולכן גם בהיותו למטה מלפני בגוף גשמי, הנה מאיר בו גלוי אור העליון</p>
<p>As it is stated in the Zohar (Vol. I, 151b) on the verse “And God called the light Day”: “This is Avraham, who is the light of the daytime, and his light travels and shines and is strong with the order of the day.”</p>	<p>וכדאייתא בזהר חלק א' דף קמ"א עמוד ב' על פסוק "ויקרא אלגים לאור יום", "דא אברהם דאיהו נהורא דיממא, ונהורא דיליה אזיל ונהיר ואתתקריף בתקונא", "דיומא"</p>
<p>This is the aspect of the revelation of Supernal Chesed (see Mikdash Melech there). And therefore he bestowed goodness and kindness to all, for he was the very essence of the level of Chesed.</p>	<p>שהוא בחינת גלוי חסד העליון (ועין במקדש מלך שם), ולזאת הנה משפיע טוב וחסד לכל, לפי שהוא עצם מעלת מדרגת חסד</p>
<p>And this is what it means “This is Avraham, through whom the world was created and about whom is spoken constantly.” Just as at the beginning of creation it was primarily because “He desires kindness,” so too now — the will and desire above is that Divine revelation should shine below as it does above.</p>	<p>וזהו שאומר "דא אברהם דביה ברא עלמא וביה משתעי תדיר", דכמו בתחלת הבריאה הנה בעקר לפי שחפץ חסד הוא, כמו כן גם עתה — הרצון והחפץ, שלמעלה שאיר גלוי אלקות למטה כמו שהוא למעלה</p>
<p>And this revelation and this drawing is specifically through the avodah of Torah.</p>	<p>וגלוי זה והמשכה זו הוא על ידי העבודה דתורה דוקא</p>
<p>As explained in the Gemara (Sukkah 49b): “Is there Torah of kindness and Torah that is not of kindness? Rather, Torah for its own sake is Torah of kindness; Torah not for its own sake is Torah that is not of kindness.”</p>	<p>וכמבאר בגמרא (ספ"ה דף מ"ט עמוד ב'): "וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד? אלא תורה לשמה — זו היא תורה של חסד, שלא לשמה — זו היא תורה שאינה של חסד"</p>

Frierdiker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

<p>In truth, it is only one Torah — but within it are two levels: Torah not for its own sake, and Torah for its own sake, which is Torah of Chesed.</p>	<p>שְׁבַעֲמֵת הָרִי הִיא רַק תּוֹרָה אַחַת, אָבָל בֵּה' בְּחִינּוֹת: תּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה, וְתוֹרָה לְשִׁמָּה – שֶׁהִיא תּוֹרַת חֶסֶד.</p>
<p>And it is stated in Kehillas Yaakov that Torah of Chesed is the drawing of the revelation of the light of the Chassadim of Abba.</p>	<p>וְאִיִּתָּא בְּקִהְלַת יַעֲקֹב: דְּתוֹרַת חֶסֶד – הִיא הַמְשַׁכַּת גְּלוּי אֹר. אֹר הַחֶסְדִּים דְּאָבָא.</p>
<p>Below as it is above — this is through the avodah in Torah that is in the state of <i>lishmah</i> (for its own sake).</p>	<p>לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה, הוּא עַל יְדֵי עֲבוּדָה בְּתוֹרָה שֶׁהִיא בְּבְחִינַת לְשִׁמָּה.</p>
<p>“Some say” — that there is another manner in drawing down the revelation of the Supernal Chesed to shine below: “Torah that one teaches — that is Torah of Chesed; Torah that one does not teach — that is not Torah of Chesed.”</p>	<p>אִיכָּא דְאָמְרִי, "שֵׁישׁ עוֹד אֲפֹן בְּהַמְשַׁכַּת גְּלוּי אֹר" הַחֶסֶד שֶׁלְמַעְלָה שֶׁאִיר לְמַטָּה, "תּוֹרָה לְלַמְדָּה – זֶה הִיא תּוֹרָה שֶׁל חֶסֶד, שֶׁלֹּא לְלַמְדָּה – זֶה הִיא תּוֹרָה שֶׁאִינָה שֶׁל חֶסֶד."</p>
<p>Since the essence of Chesed is the aspect of revelation and drawing down — that there should shine the revealed G-dliness below as it is above — and what draws down this level and grade is through Torah avodah, but on condition that it is Torah <i>to teach it</i>, to teach it to all.</p>	<p>דְּלִהּיֹת עֲקָר עֲנִין הַחֶסֶד הוּא בְּחִינַת הַגְּלוּי וְהַמְשַׁכָּה דְּנֻקָּא, שֶׁאִיר בְּחִינַת גְּלוּי אֲלֻקוֹת לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה, וְהַמְשַׁשֵּׁי בְּחִינָה וּמְדַרְגָּה זֶה – הוּא עַל יְדֵי עֲבוּדָה דְּתוֹרָה, אֲךָ בְּתַנְאֵי שֶׁתִּהְיֶה בְּחִינַת תּוֹרָה לְלַמְדָּה, לְלַמְדָּה לְכָל.</p>
<p>Or that it should cause Torah study (as is known the virtue of the supporters of Torah and those involved in it) — which is the aspect of revelation.</p>	<p>אוֹ שֵׁיגָרֵם עֲנִין לְמוּד הַתּוֹרָה (וְכִדְוַע מִמַּעַלַת תְּמַכִּין, וְאוֹרִיִּתָא), שֶׁהוּא בְּחִינַת הַגְּלוּי.</p>
<p>And every revelation is called by the name Chesed — that through Torah avodah, this causes the revelation of Supernal Chesed so that even below should shine the G-dly revelation as it is above.</p>	<p>וְכָל גְּלוּי נִקְרָא בְּשֵׁם חֶסֶד, שֶׁעַל יְדֵי עֲבוּדָה דְּתוֹרָה עַל יְדֵי זֶה גּוֹרֵם לְהִיֹּת גְּלוּי הַחֶסֶד שֶׁלְמַעְלָה שְׁגַם לְמַטָּה, נֶאֱרָר גְּלוּי הָאֲלֻקוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה.</p>
<p>And it is well understood that such a revelation is not commensurate with the avodah in the aspect of <i>isarusa d'ltata</i> (arousal from below), but is rather a revelation of <i>isarusa d'le'eila</i> (arousal from Above) from its own side — “for He desires kindness.”</p>	<p>שְׁמוּבֹן הֵיטֵב שֶׁגְּלוּי כְּזֶה אֵינּוּ לְפִי עֲרַף הָעֲבוּדָה בְּבְחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלַתְמָא כָּלֵל, אֲלֵא שֶׁהוּא גְּלוּי בְּחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלַעִילָא מִצַּד עֲצֻמָּה – לְהִיֹּת כִּי חֶפֶץ חֶסֶד הוּא.</p>
<p>This is not the case in the avodah of Tefillah — even though there is a revelation of a lofty light through <i>isarusa d'le'eila</i>, nevertheless it is commensurate with the <i>isarusa d'ltata</i>.</p>	<p>מֵה שֶׁאֵין כֹּן בְּעֲבוּדָה דְתַפִּלָּה, הַגֵּם שֶׁנִּמְשַׁךְ גְּלוּי אֹר נִעְלָה בְּבְחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלַעִילָא, מְכָל מְקוֹם הוּא לְפִי עֲרַף הָאֲתַעְרוּתָא דְלַתְמָא.</p>
<p>And this is why Krias Shema and Tefillah have fixed times — unlike Torah, which has no fixed time, and its mitzvah is both by night and day, as it is written (Yehoshua 1:8): “And you shall meditate upon it day and night...”</p>	<p>וְזֶהוּ שֶׁקְרִיאַת שְׁמַע וְתַפִּלָּה יֵשׁ לָהֶן זְמַן מִגְּבָל, מֵה שֶׁאֵין כֹּן תּוֹרָה – אֵין לָהּ זְמַן מִגְּבָל, וּמִצְוַתָּהּ כְּלִילָה וּבִיּוֹם, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (יְהוֹשֻׁעַ א, ח): "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה" וְגו'.</p>

Friediker Rebbe

Shavous

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

For since it is the aspect of revelation of Supernal Chesed, therefore it has no fixed time at all.	שלהיותה בחינת גלוי חסד העליון – לזאת אין לה זמן מגבל כולל.
However, in their essence, they are one level — to draw down the Divine light below.	אבל בעצם ענינם – הם מדרגה אחת, להמשיך האור, האלקי למטה.
Only that the avodah of Tefillah is in the mode of elevation — and the revelation in it is <i>isarusa d'le'eila</i> that is commensurate with the <i>isarusa d'ltata</i> .	אלא שעבודה דתפלה היא בבחינת העלאה, והגלוי בזה – אתערוותא דלעילא שלפי ערך האתערוותא דלתתא.
Whereas the avodah of Torah is in the mode of drawing down and revelation — and through it is drawn down <i>isarusa d'le'eila</i> from its own side, which is the level of “for He desires Chesed.”	מה שאין פן עבודה דתורה – היא בבחינת המשכה וגלוי, ועל ידה נמשך בחינת אתערוותא דלעילא מצד "עצמה – שהוא בחינת "פי חפץ חסד הוא
However, in general, both are the aspect of Terumah — only that within this very Terumah there are these two levels.	אף בכללות – הם בחינת תרומה, אלא שבתרומה זו גופא – ישנן ב' מדרגות אלו.
Summary: Krias Shema is the aspect of elevation, and the <i>isarusa d'le'eila</i> is commensurate with the <i>isarusa d'ltata</i> . Torah — its essence is drawing down, and the <i>isarusa d'le'eila</i> is not commensurate. Therefore, it is called Chesed and has no fixed time.	קצור: קריאת שמע – ענינה העלאה, והאתערוותא דלעילא – לפי ערך האתערוותא דלתתא. תורה – עקרה המשכה, והאתערוותא דלעילא – אינה לפי ערך, ולכן נקראת חסד, ואין לה זמן מגבל.

[NOTE: Summary

The discourse explores the elevated spiritual significance of Torah study—specifically **Torah "li-shmah"** (for its own sake)—in contrast with other forms of divine service such as *Krias Shema* and *Tefillah*. It's structured around the verse regarding **Terumah**, traditionally interpreted as "a donation," but here symbolically understood as different levels of spiritual elevation.

There are **three levels of divine service**:

1. **"Na'aseh"** – Simple fulfillment of mitzvos, connected to Krias Shema, which is associated with *elevation from below upward (ha'ala'ah)*.
2. **"Nishma"** – Deeper contemplation and understanding of the mitzvah, done with precision and intention—refined kavana.
3. **"Na'aseh v'nishma"** – The highest level: an inwardly motivated service rooted in Torah study li-shmah, which causes a *downward flow (hamshachah)* of divine energy.

The discourse argues that Torah study in particular **draws down a form of divine light (or eloki)** that is **not limited by the proportions of the person's own effort**. This is in contrast to prayer or Krias Shema, where the flow from above is **directly proportional** to the arousal from below.

Frierdiker Rebbe

Shavuos

מאמרים מלוקטים

בס"ד, ליל ראשון דחג השבועות, תש"ט

With G-d's help*, First night of the Festival of Shavuos, 5709 (1949)

This type of divine influence is likened to **Chesed**, unbounded kindness, and is associated with **Avraham Avinu**, who embodied supernal Chesed to such a degree that he “stood in for” the divine attribute of kindness.

The Rebbe further emphasizes that **Torah lishmah**, especially when it is taught to others or causes others to learn, becomes **true “Torat Chesed”**—a Torah that illuminates the world without limits. Therefore, Torah not only has no time limitation (“day and night”) but also no restriction in terms of spiritual elevation—it generates light **in the manner of Chesed from above**, independent of one's spiritual input.

Practical Takeaway

- **Torah study is not just a duty—it is a means to draw down infinite divine kindness.** When one learns Torah for its own sake, especially with the intent of sharing or teaching it, one is not only connecting to G-d, but becoming a channel for divine illumination in the world.
- If your avodah in prayer or mitzvos feels limited by your mood or abilities, remember that **Torah lishmah bypasses that limitation**—it draws divine light that is not measured by your own preparedness. Keep learning, especially with others, and let the divine flow through you.

Chassidic Story

The Frierdiker Rebbe himself deeply embodied the ideals of Torah as a form of Chesed. In 1930, shortly after arriving in Riga following his expulsion from Soviet Russia, the Rebbe received a request from a young Jewish refugee in Warsaw who had no access to yeshiva. The Frierdiker Rebbe, despite enormous pressure, sent a series of handwritten pages explaining difficult maamarim to him, customized to his intellectual level.

Years later, this boy became a Rav and told how **those sheets had been his only connection to Torah in a dark time**—they “kept my soul alive.” This is **Torah of Chesed**—not just for one’s own connection, but to shine light for others.

Source: Told by the Rebbe Rashab’s personal secretary, Rabbi Chaim Lieberman, in *Reshimos Devarim* vol. 2. **END NOTE]**